

и кръчма. А въ кръчмата гъмжило.

Пиятъ и пѣятъ. Колкото навлиза въ махлитѣ кръчмитѣ по-силно кѣнятъ отъ викове.

Наднича въ една кръчма-какво да види: кръвясали лица отъ пияшество; псувни и закани. Влиза въ друга-сжщото.

Взело да се здрачва.

Подирилъ мѣсто за подслонъ.

Предъ една висока порта стои ратай. Попитва за нокуване.

- Тукъ можешъ да нокувашъ при менъ, само дано не те види господаря, че е много зълъ: той мрази бѣднитѣ пѣтници.

- Какъ е спечелилъ това богатство?

- Хж, спечелилъ! Да не е останало отъ баща му, де ще събере две на едно, какъвто е разсипникъ.

- Разсипникъ, а такава къща да има?

- Да не мислишъ, че това е негово.

- А на кого е?

- Заборчлѣлъ е до уши. Ще му продаватъ всичко.

- Какъ тѣй?

- Като живѣе тѣй разпуснато! Венеръ не се минава